

Սիահյալ Նահանգների նախագահ
Բարաֆ Օքանայի հրավերը Հայ-
յաստանի նախագահին եւ Թուր-
քիայի վարչապետին մասնակցելու
ադրիբ 12-13-ին ժողովութեան մի-
ջուկային անվանագութեան հարցե-
րով զազարաժողովին, ի սկզբան
մէկնարանությունների, իսկ ավելի
շատ նաեւ սպասելիների ու ակն-
կալիների ժողով:

Հյա ու առաջ շամազարդ այնուետեւ տեղի ունեցած Յայսասահի նախազարդ Սերժ Սարգսյանի եւ Թուրքիայի վարչապետ Ուշեցեփ Թայիր Էրդողանի հանդիպումը այս բեմաների եւ կապվում, որ նրանց

Աղրթեղանում փրկությունը ինժիուալաբեռությունն է

«Բարեխոս» Խորհրդայի սիզոցով ԱՄՆ այցելելու
հրավեր կարդ է սանալ Ալիեւ կրտսերը

հանդիմանը համարված ժամանակն հաստա անքավարա դիմութեա: Կարելի է ենթադրել, որ Սերժ Սարգսյանն ու Երդիմանը առանձնակի ժամանակի հարցերի չեն անդրադարձել 1 ժամ 15 րոպէ տևած հանդիմանը, համարես որ այն ուղեկցվել է բարգանությամբ:

Յասկանալիք է եւ սպասելիք, որ
հայկական աղբյուրներն ու աղրե-
ջանականները, այլ ոչ բուրգական-
ները, այլ կերպ միշտ ներկայաց-
նեին այն, ինչ տեղի է ունեցել Վա-
հանգտուում, ընդ որում, Դայասան-
թուրիխ վահանգտունյան հանդիդ-
ման մանրամասներ ունեւ մեկը չի
կարող վստահորեն ներկայացնել,
ասին որ դրանք աղբյուրն էլ չեն դար-
ձել հրամարակային:

Այդուհանդերձ, տեղեկությունները, որ տարածում են ադրբեջանական աղյուռները, իսկ ավելի ճիշճ՝ արազային միջոցները, այնան են հեռու հայկական եւ բուրգական կայքերի հրապարակումներից, որ զարմանի է հարուցում առատեղեկասպություն տարածելու այսօրինակ մերկ ու դժողածական մոնեցումը:

Թռութական «Սարահ» թերթը սեղեկացնում է, որ լրավամիջոցի սեղեկություններով, Հայաստանի նախագահ Սարգսյանը Երդողանի հետ հանդիմանն ուղարկած է, որ Թռութական հրաժարվի նորմալացումը Լեռնային Ղարաբաղով դայմանավորող հայտարարություններից:

սավորով հայտարարություններուց։
Իսկ Եղողանն, իր հերթին, ընդգծել
է, որ նման դայմանավորում չի կա-

տարվում, եւ ավելացրել է, որ Թուր-
ֆիայի նողատակը արածաւրջանի
կայունությունն է:

Այս մշղթերումների փոնին լիովինա
անհետեր են հնչում ադրբեջան-
կան կողմից «հուսառա» հրապա-
րակումները, թե Թուրքիան «իր խսո-
քի տերն է»: Սասանվրադես, Ադր-
բեջանի ԱԳՆ դիրքուունամբ, դարս-
բայան հարցին Թուրքիայի մոտց-
ման առնչությամբ գոհունակու-
թյուն է արահայտում Ադրբեջանը:
Դասկանայի է, որ ադրբեջանական

სულანთერი, ტროდან აჯ წან მე-
შ ასაბ ქნებ, აკამებ აღრევა-
ნას არსაფებ გერასტესილეა

Այս, որ Թուրքիան խաղաղությունը է ցանկանում տարածեցանում շատ ողջունելի է ու բնակ էլ որեւ

**Նախագահ Սարգսյանը դահանջեց
նորմալացման գործընթացը
չաղկաղել Ղարաբաղի
հիմնահարցին**

1-ին էջից
Այլ կերպ, Հայաստանը չէր ընկրկել տարածաշրջանային գերեթևորթյան հավակնություններ ունեցող Թուրքիայի առջեմ, ինչը համինդումից բուրժական ճանուկի հիասքափության մեկ այլ դաշտար է: Եթե դաշտնական Վաշինգտոնը հաստատական լինի Հայաստան-Թուրքիա նորմայացման գործընթացի նկատմամբ որդեգրած դիրքորոշման հարցում, աղա չի բացառվում, որ բուրժական կողմից համար հիասքա-

հանրային հեռուստատեսությանը լրացնում են հաճանուն թերթեր: Դանցից մասնավորաբեր «Ասքահր» գրում է, որ հանդիպումն անցավ «սառը» մինչորդում, որտեղ Էտրուդանը հաստաեց իր նվիրվածությունը արձանագրություններին եւ ընդգծեց Երկու Երկրների հարաբերությունների նորմայացմանն ու Կովկասում խաղաղության հաստամանը միտքաված արձանագրությունների տակին եւ ոգրու հավատարիմ մնալու անհրաժեշտությունը:

թյունների նորմալացման ուղղությամբ գրիծադրած ջանների համար գովեստով է արտահայտվել ՀՀ նախագահի մասին եւ դիմելով հայկական ու թուրքական կողմնութիւն, կոչ է ձանաշճան) են ընդունում, եթե այս իրավիճակում ներկայացվեն, աղա Մեջլիսը կմերժի արձանագրությունները: Ներկա դահին դեռ բարեմասս մթնոլորտ չկա»:

արել, որ Օրանք Ըղաստեն «հարաբերությունների նորմալացման գործընթացի առաջնապահման»:

Ինչ վերաբերում է Սարգսյան-Երդողան հանդիդամանը, որին մասնակցել են նաև Երկու Երկրների արտգործանախարարներ՝ Էդվարդ Նալբառյանը և Ամերիկական Պատրիոտուն, ինչպես նաև ՀՀ նախագահի աշխատակազմի ղեկավարի Տեղակալ Վիգեն Սարգսյանն ու Շուրեփիայի Վարչապետի հատուկ ներկայացուցչի Կարգավիճակով Երեւան գործուղված ԱԳՆ խորհրդական Ֆերիդուն Սիմիրլիջյուն, առա ուս, բուրգական հանրային վկայությամբ, տեսել է նեկուկես ժամ: Կողմերն այս ժամանակահատվածուն կենտրոնացել են Վաշինգտոն Երդողանի՝ Սիմիրլիջյունի միջոցով ՀՀ նախագահին փոխանակված կամաց պատճենների համար և առաջնահատկությունների առնչությամբ:

«Սարբահի» սվյաներով, Օսխագոփ Սարզոյանը դահանջել է Հայաստան-Թուրքիա նորմալացման գործընթացը չղայմանավորել Լեռնային Ղարաբաղի գործընթացով, իսկ Էրդողանն ընդգծել է, որ դրան չեն շահագում, առա եւ ավելացրել է. «Մեր նորաւակը տար-

ստեղծել, թե Թուրիման Լեռնային Ղարաբաղի խաղաղ կազմավորման գործընթացում դրական դեր է ստանձնել: Գիտեմ որ առաջանում եմ մինչև այդ չհարթահարված ճանապարհով: Յանձնված եմ, որ Յայսանը լավագու կարթահարի բայց այս ուժկայութեանը:

նաեւ այս դժվարությունը»:
Թուրիայի վարչապետի հետ Հայաստանի նախագահի համբիլումը լրաբանելու առումով, թուրքական գործնթացի եւ Թուրիայի ազգային մեծ ժողովում հայ-թուրքական արձանագրությունների վավերացման վրա:

ПОДГОТОВКА К ПРОВЕДЕНИЮ

Ծնվել է Ծուշի խաղաղում 1860 թ. ապրիլի 14-ին, ճահացել 1932 թ. նոյեմբերի 14-ին Երևանում: 1878թ. ավարտել է Ծուշվա խաղախին վերակազմյալ դրոցը: Այսուհետեւ ծննդավայրում ու Բաբկում աշխատել է որպես նոտարային գրաքիր, հեռագրիչ, «Արր» տպարանի կառավարիչ: Բարձրագույն կրթություն չի ստացել: 1895-1906թթ. Թիֆլիսում հրատարակվող «Մասկ» թերթի մշտական աշխատակիցն եր է բարոն Հայրապետի 1906-1907թթ. դասավանդել է Եջմիածնի Գեւորգյան ճենարանում, աղա Տիգապիոնիվել Թիֆլիս եւ աճբողովուին նվիրվել գիտական աշխատանի: 1924թ. հրավիրվել է Երևան եւ դեմքական հանձնարանում հայագիտական ասրեւ առարկաներ դասավանդել ճինչեւ կյանքի վեցը:

Լեռն գրել սկսել է 1877 թվականից, առաջին թրակցությունը

նից, առաջին թղթակցությունը

ուստմանայիրությունը, բայց, այնուամենայինվ, տառաղում էր մերդաբանական և դասնախմասասիրական սահմանափակ հայեցողությամբ եւ չէր կարողանում դատությունը դրւել բերել մասնդության իդեալիստական շրջանակներից: Տակավին 1890-ական թվականներին Լեռն դժգոհում էր, որ չկա ժողովրդի բաղադրական և առջևական հարաբերությունների դատավորությունը, որ ուղղ դատնությունն առավելադեմ դիմում է արտաքին դատերազմների և ներառավ դեմքերի համակցության մեջ: Նա համաձի՞ս էր Շաֆֆու այն հարցադրմանը, թե «մեր դատության մեջ գերեք մոռացված է անբոխը»: Պատմության մեջ ժողովրդի դերի կարենումն մերժութաբանությամբ Լեռն բնակված առարկա դարձեց ամբողջ հայ ժողովրդի դատությունը՝ սկսած հնագույն

Նումաներ են փոփոխական, հեղիտ-
դոլով, անկայուն: Անփոփոխը անգ-
լիական արշնան է Եւ նրա ծառա ու
սովասավոր ամենքը, անզամ «ճար-
դասերներ», մեծ լինեն նրանի, թե
փոփ-ճիենույնն է»: Հայկական հար-
ցի նկատմանք ազիական խաղակա-
կանության ողջ գործընթացի վերա-
բերյալ Լեռն ընդհանրացել է: «Բայց
ոչինչ եւ ոչ մի բան չէր լուծվում: Լո-
դոնը Լոնդոն էր մնում՝ համաշխար-
հային գիշատիչ բանկ, իսկ Մուշի
դաւսը՝ լլամբների, լացի ու աղետի
դասական հայրենիք»:

**ԵՎՐՈՊԱՅԻ
հայերն էլ սամակ
ուղարկեցին
Վաշինգտոն**

«Աչխարհասպիոռ հայության տառապաները հարգելու, Հայոց ցեղապանության փաստը Թուրքիայի կողմից աննետելու, արդարությունը կերծելու» հարցելն են բաձրաճայնված Եվրոպայի հայկական միությունների ֆորումի՝ ԱՄՆ նախագահ Բարաք Օբամային ուղղված նամակի կում։ Հետեւնեն, արդիի 24-ին ընդունած նման մի նամակ Օբամային ուղարկելու մեջ նշելու հետո

Հայոց մասմության երախտականը

Անյի ծննդյան 150-ամյակի առքիվ

Յուրաքանչյուր սերունդ իր անցյալի հիշողությունները վերցնում, ժամանակի բնախույզ հայացիկ գնահատում եւ գալիքին է փոխանցում առողջութեան այն արժանահիշաւակների, որոնք կատարեած վաստակի համար արժանանում են ժողովրդի անանց հարգանքին ու սիրուն: Մեր ժողովրդի համար այդպիսի անուններից է Լեռն (1860-1932):

Տաղագրել է «» թերթում եւ ավելի բան
կես դար աշխատակցել հայ դարբե-
րական մանուկին:

Ժամանակներից մինչեւ հյուսական հարաբերությունները, Դայկա կան հարցն ու արեւածակարդական դիվանագիտությունը, ընդամենը միահետևակ հետարքություն հանդեպ բերելով ժողովրդի բաղադրական կողմանորությունների ինչպես դաշտական հանգամանների, այսինքն է դրանց շարժի գաղափարաբանության նկատմամբ։ Ստեղծագործելու այս մեթոդաբանությանը նրա ստեղծագործ գրիչը թափանցեց հյույս դաշտության բոլոր սահմանները՝ Պայտատական ինը, միջնադարյան ուղղակի ուղարկության ամենահրատավ կենսական խնդիրների, հարւան երկների հետ զանազան ամցությունների, հանաշխարհային սարքեանցերի, դեռի Ռուսաստանի հետ հանգործակցության ասնող փիլիսոփա հարաբերությունների։ Լեռի խորացական գործությունների մեջ նշանակալի կություն են ունեցել հայ դաշտագիտության զարգացման հանար, նկատելի ազդեցություն գործել հայ հասարակագիտության մեջ ազգային մասելակերպի ձեւավորման վրա։ Լեռն կարողացել է հասկապես

Հայ բնադրական մժի արժեքների
թվին:

Լեոյի դիմադրածը գեղարվեստական գրականությունից եւ գրականագիտությունից դեռի հայ ժողովրդի հասարակական մտքի և բանավարչական լամազության հուսումնաշիրճանան ասպարեզ ի հիմնականում տեղի ունեցավ XIX դարի վերջին տասնամյակին, լամազական մի ժամանակաշրջանում, երբ սկսուասիկայի դիմունիվ հասակ առաջ կրերա-դահուանողական լամազությունը նահանջել էր իր նախկին դիմունից՝ տեղի տառվ ազգային-դահուանողական եւ լիբերալ-բուրժուական ուղղություններին։ Ընտելով վերջին ուղղությունը, նա կարողացավ առաջ անցնել ոչ միայն Ս. Էմինից եւ Ա. Գարագայչյանից, Զ. Պատկանյանից եւ Գր. Խալաթյանից, հայագետ Մխիթարյաններից, այլև Ս. Պալաւանյանից եւ Ալ. Երիցյանից։ Լեոյի գիտական ուղղությունը ռեալիզմն էր, ունագննումը կամ դավանանք՝ լիբերալիզմ։ Նրա բոլոր միջնչորդական գրածները չեն խոռոշվուած այս սկզբունքներից, որոնց լաւագանական էր Գր. Արծրունու «Սօսակ» թիրթը։ Լեոյի համար մարդկային հասարակության մեջ չկան հանկարծակի թշքչներ, այս ամեն ինչ, այդ բոլում եւ ազգերը, բարձրանում են, առաջադիմում աստիճաններով։ Չնայած

Լենի գիտական թեմեի դասին հայ լուսամագիստրյան ազգային-դաստիարական ուղղությունը, կրթականի համեմատությամբ, նոր ասիդաճանի էր բարձրացրել դասմության սիրել և արեալահայության ողբեր գական դրույթյան դասառները, եվրոպական դիվանագիտության խարդավանների առարկա Հայկական հարցը, հասրատագրել Ծուրէիան մեջ:

Խառությունները, բազմաթիվ հողվածները, որոնցում գոյց է տրվում, որ մեծ ժերությունները նոյատակ էին հետամուս բոլոր միջջներով կապիտել 1877-1878 թթ. ոտա-քուրթական դաշտերազմում ոռոսական բանակների հաղթանակին համարատասանան Ռուսասանի փախական եւ դիվանագիտական վեցրնացը: Կավերագրերի եւ համոզիչ տրամաբանության լեզվով Լեռն ընթերցողի առջև բացում է աշխարհի վերաբաժնան, որ գաղութների նվազման հանար գոտեմարքի բռնված Եվրոպական ժերությունների հանցավոր դիվանագիտության խարդավաճմները Դայկական հարցում: Լեռն բարձրացնում է վարագույրն այն մենցությունների, որոնցով ժերությունները 1890-ական եւ 1910-ական թվականներին արեմտահայությանը ոչ միայն չղացմաննեցին բոլորական բարբառներից, այլև անմիջական ճամանակից դարձան Դայոց ցեղասպանության իրականացմանը: Անշուշտությունը, Լեռն եւս ունեցել է արեմյան դիվանագիտության հայանուած խոստումները դյուրահավաքութեան ընկալելու՝ ժամանակի հայ հասարակական մժի համար ներկայացնուցիչներին ուղեկցող թուղթունը: Նա ավելորդ ներդողներ է ուղայել անզիական լիբերալիզմի դարագում Գլախտոնին՝ նրան հանարեյով «մարդաւեր, տանջապահների դաշտային, ազգերի եղբայրության հզոր ախոյան» եւ այլն: Սակայն, ի դաշիւ իրեն, հետազոտում նա Գլախտոնին բնութագրեց այնպէս, ինչողիս իրական կար: Չորս անգամ Անգլիայի վարչադատի դատավորներ նշանած Գլախտոնին նա բնութագրեց որդես նոյն ինմերհայիստի, գաղութային խաղականության հնույ գործադրողի ու ճնշված ժողովուրդների ազատագրական դայլարի թեմանու: 1925 թ. «Անցյալից» աշխատության մեջ Լեռն գրում է. «1880-ական թվականների Գլախտոնի փորձը տեսք է լավ խառած լիներ հայկական երեխայությանը, դարձ ցոյց տայով նրան, որ Անգլիան Անգլիա է, եւ ոչ մի նշանակություն չունի, թե ով է այսօր նրա առաջին մարդը: Գլախտոն, Սոլքրեի, Քիկոնսֆիլդ, - որոն ա-

Պոլսի փողոցները դեռ կարմրած էին հայի արյունից, Կիլիելմ կայսրն Արդուկ Յանհինը ընծա էր ուղարկում իր դասեկեր, զարդարված թանկագին բարերով։ Հս Լեոյի, մեծ ժողովուն ների հայկական տաղավականության արդյունն այն եղավ, որ «այժմ Թուրքաց Հայաստան չկա: Նա դաճել է մի վիթխարի գերեզման, որի վրա հավերժապես արձանագրված է. «Եվրոպայի զոհի»։ Լեոյի աշխարհայացքը բարդ էր ու հակասական: Խորհրդային շրջանում գրած մի բանի ածխատություններում («Խոջայական կադիսալը եւ նրա տաղավական-հասարակական դեր հայերի մեջ», «Թուրքաց հեղափոխության գաղափարաբանությունը» եւ այլն) Լեոն քաջասական Վետարենում էր համեստ բերում դեմք հայերի ուսական կողմնորությունը, հայ ազատագրական շարժման գաղափարաբանությունը եւ նրա գործիքները՝ տրամադրությունը հակադիր մինչխորհրդային ժամանակաշրջանում իր դրվագնած էր ուսական ազատագրական կայսրությունը: Սակայն, անգամ իրավամերժ տեսակետների արտահայտման դայնաններում, մեծ պահնականի նրա միարժեքոն աս-

Digitized by srujanika@gmail.com

A black and white portrait photograph of a man with white hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is looking slightly to his right. The background is blurred.

Ըստ «Արմինյն Ֆիրոր սփեքթեյք» շաբաթաթերթի, թուրքերը Մխմահնին օգտագործում են այն բակող հետև, եթե հունվարին Որեւէս Ուելսից հրաժարական սվեց: Մխմահնը Ներկայացնուիչների դալասի արտաքին հարաբերությունների եվրոպական ենթահանձնաժողովի անդամ է դարձել 2009-ին: Նա թուրքական «խմբակցության» է միացել 2009-ի մայիսի 10-ին: Դեռազգայն նա միացել է նաև «Եվլեռական խմբակցությանը»՝ իր լայսաւաններու հանար Կիլորսի հիմնահարցերը: «Սակայն ինչողեւս կարող է մնելու, ով ժիստում է հայերի Տեղասարանությունը, դաշտանել հոյսների կամ կիլորսիների դասը», իրավացի հարցադրում է անում շաբաթաթերթը:

Դեմոկրատ Դեվիլի Սփոքը (որը
նույնական դեմ է վետակեց 252 բանա-
ձեւութ) ու Սայլ Մինահոնը ամենա-
բռնը թուրքամեսներն են համար-
վում եւթահանճառաժղողովում, ըստ
Վերնուշյալ Կիհրական ցանցի:

ՆՈՐԱՅԻ ՄԱՐՈՒԽԱՆՅԱՆ
Պատմագիտության դոկտոր

፳፻፲፭

